Noe buduje arkę — wytrwałość i posłuszeństwo

Początki wiary i patriarchowie • Rdz 6:9–22; 7:1–24

Myśl przewodnia

Wytrwałość pomaga ukończyć dobre zadanie, nawet gdy jest trudne.

Opowieść i opracowanie dla uczestnika

Noe żył wśród ludzi, którzy według Biblii wyrządzali innym wiele krzywdy. Był człowiekiem, który szukał dobra i żył w bliskiej relacji z Bogiem. Bóg polecił mu przygotować arkę. To wymagało czasu, pracy i współdziałania.

Arka miała pomieścić Noego, jego rodzinę oraz zwierzęta. Opowieść przedstawia dokładne polecenia dotyczące jej budowy. Noe nie mógł wykonać wszystkiego jednym ruchem. Potrzebował cierpliwości i kolejnych działań.

Kiedy nadszedł potop, arka stała się miejscem ocalenia. W historii jest też mowa o poważnym złu, które działo się na ziemi. Nie musimy wyobrażać sobie przerażających obrazów, żeby zrozumieć, że przemoc jest czymś złym.

W historii Noego wiele osób postępowało źle, a Noe usłyszał polecenie zbudowania arki. Biblia opowiada również o trudnych wydarzeniach potopu. Można pytać o nie dorosłych. Na lekcji szczególnie zauważamy troskę o bliskich oraz zwierzęta i wspólną pracę. Nie porównujemy żadnego dziecka do „złych ludzi z potopu”.

Możemy uczyć się od Noego wytrwałości. Jeśli chcemy zrobić coś dobrego — na przykład nauczyć się czytać, pomóc komuś albo posprzątać po wspólnej pracy — warto zacząć i spokojnie kończyć kolejne etapy.

Cele lekcji

- Układa trzy etapy opowieści: budowa, wejście, ocalenie.
- Wyjaśnia, po co Noe przygotował arkę.
- Podaje przykład wytrwałości przy dobrym, bezpiecznym zadaniu.
- Odpowiada na pytanie kontrolne: Czy historia potopu zawiera tylko opowieść o zwierzętach?

Przebieg zajęć

Pytanie otwierające — 4 min

Pokaż niedokończony model z papieru. Zapytaj: „Czy każdą dużą rzecz wykonuje się od razu?”.

Opowiadanie biblijne — 7 min

Lektura Rdz 6:9–22; 7:1–24. Poprzedni moduł zakończył się opowieścią o wyborach i ich następstwach. Teraz widzimy świat, w którym przemoc staje się powszechna, oraz losy Noego.

Porządkowanie wydarzeń — 6 min

Ułóżcie trzy plansze: budowanie arki, wejście ludzi i zwierząt, ocalenie. Poszukajcie w opowieści, co działo się przed deszczem i co później.

Ćwiczenie z kartą — 9 min

W parach układajcie papierowe części modelu arki według planu. Po ukończeniu porozmawiajcie, co pomagało skończyć zadanie. Na karcie zaznaczcie kolejność wydarzeń.

Wspólny wniosek — 4 min

Każde dziecko może wskazać jedno małe zadanie, które chce wykonać do końca w tym tygodniu.

Ćwiczenie uzupełniające

Zapisz lub narysuj, jakie obowiązki mogły wymagać współpracy na arce.

Pytania i propozycje odpowiedzi

Dlaczego Noe budował arkę?

Według tekstu otrzymał takie polecenie od Boga.

Czy budowa była zadaniem na chwilę?

Wymagała pracy i wytrwałości; Biblia nie podaje liczby lat budowy w tych wersetach.

Co odróżnia dobre polecenie od złego?

Dobre zadanie nie krzywdzi nas ani innych; przy niepokojącym poleceniu prosimy o pomoc zaufaną osobę.

Czy historia potopu zawiera tylko opowieść o zwierzętach?

Nie. To także poważna i trudna opowieść o przemocy, sądzie i ocaleniu.

Pomoce dydaktyczne

• trzy duże plansze wydarzeń

• zestaw papierowych części arki

• klej w sztyfcie i kredki

• Biblia

Wskazówki biblijne i wychowawcze

• Potop to także narracja o śmierci i sądzie. Najmłodszym przedstawiaj ratunek Noego bez drastycznych obrazów; starszym nie usuwaj trudnych pytań o sprawiedliwość. Nie ucz, że posłuszeństwo zawsze gwarantuje fizyczne ocalenie. W Rdz 9:8–17 przymierze obejmuje również istoty żywe.

• Odczytaj najwyżej kilka zdań z wybranego fragmentu. Resztę opowiedz własnymi słowami i zakończ prostą czynnością. Unikaj sprawdzianów pamięci oraz trudnych scen.

• Najmłodszym nie opisuj drastycznych szczegółów potopu.

• Rdz 6:11–13 określa tło jako skażenie ziemi i przemoc; nie streszczaj problemu wyłącznie jako „ludzie byli niegrzeczni”.

• Rdz 6:14–22 opisuje polecenie zbudowania arki, a Rdz 7:1–24 przebieg potopu. Nie łącz przedstawianych dni i liczb w jedną uproszczoną chronologię bez sprawdzenia wersetów.

• Rdz 6:18 zapowiada ustanowienie przymierza, którego warunki i znak poznajemy w Rdz 9:8–17; tę tematykę rozwija lekcja 07.

• Hbr 11:7 odczytuje dzieje Noego jako przykład wiary wyrażającej się w działaniu; jest to późniejsza interpretacja kanoniczna.

• Opis potopu rodzi pytania o historyczność, zasięg i znaczenie literackie. W starszych grupach przedstawiaj stanowiska uczciwie i nie podawaj spornych tez geologicznych jako dowiedzionych faktów.

• Wytrwałość dotyczy zadań dobrych i bezpiecznych. Nie przenoś polecenia skierowanego do Noego na obowiązek wykonywania każdej prośby dorosłego.

• Nie wykorzystuj klęsk żywiołowych do przypisywania winy ich ofiarom. Z młodszymi dziećmi ogranicz przerażające szczegóły zagłady.

• Opowieść o Noem obejmuje zarówno ocalenie, jak i sąd. Starszym grupom nie zacieraj trudnych pytań; najmłodszym przedstaw bezpieczeństwo bez drastycznych scen.

• Uwagi do interpretacji i bezpieczeństwa: Potop to także narracja o śmierci i sądzie. Najmłodszym przedstawiaj ratunek Noego bez drastycznych obrazów; starszym nie usuwaj trudnych pytań o sprawiedliwość. Nie ucz, że posłuszeństwo zawsze gwarantuje fizyczne ocalenie. W Rdz 9:8–17 przymierze obejmuje również istoty żywe.

Kontynuacja w domu

Zapytajcie, jak opiekować się zwierzęciem, nie narażając go ani siebie na krzywdę.